

Είμαι από πολύ μακριά... - Θαύμα Αγ. Νικολάου στη Μονή Οσίου Γρηγορίου Αγ. Όρους (Αρχιμ. Ιωαννίκιος Κοτσώνης, Καθηγούμενος Ιεράς Μονής Μεταμορφώσεως του Σωτήρος Σοχού)

/ [Πεμπουσσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

Στα χρόνια της Γερμανικής Κατοχής 1940-41 τελείωνε το σιτάρι από τις αποθήκες της Ι. Μονής Γρηγορίου. Εκεί που οι πατέρες καθάριζαν το τελευταίο σιτάρι, για να το στείλουν στον μύλο, πλησίασε ένα γεροντάκι, ως κοσμικός παπάς και χαιρέτισε:

—Τί κάνετε εκεί αδελφοί; ρώτησε. Αυτό είναι το σιτάρι σας; Δεν έχετε άλλο από αυτό;

Οι πατέρες του απάντησαν ότι πράγματι αυτό ήτο το τελευταίο και δεν εύρισκαν πουθενά να αγοράσουν νέο σιτάρι, λόγω της Κατοχής. Ας σημειωθεί ότι το μοναστήρι αυτό χρειαζόταν κάθε χρόνο για τους μοναχούς και τους προσκυνητές έως 10.000 οκάδες και στην κατοχή δεν υπήρχε να αγοράσεις ούτε μία οκά.

Ο άγνωστος εκείνος ιερέας πήρε στα χέρια του λίγους σπόρους από το σιτάρι, τους ευλόγησε και τους έρριψε πάνω στο άλλο σιτάρι. Κατόπιν ευλόγησε τα τέσσερα σημεία του ορίζοντα, το μοναστήρι και την θάλασσα, και ετοιμαζόταν να αναχωρήσει.

—Από πού είσαι παππούλη; τον ρώτησαν οι πατέρες. Κάθισε να σου δώσουμε να φας λίγο ψωμί και λίγες ελιές.

—Είμαι από πολύ μακριά, από τα Μύρα της Λυκίας, είπε και έφυγε.

Ένας αδελφός είχε φέρει εν τω μεταξύ να τον φιλέψει, αλλά ο γέροντας εκείνος, που ήταν ο ίδιος ο προστάτης της Μονής, είχε γίνει άφαντος. Το ευλογημένο εκείνο σιτάρι των 150 οκάδων περίπου έφθασε έως ότου τελείωσε ο χρόνος, δηλαδή από τον Δεκέμβριο, που εμφανίσθηκε ο άγιος Νικόλαος, έως τον Ιούλιο, την εποχή της νέας σοδειάς.

**Πηγή: Αρχιμανδρίτου Ιωαννικίου Κοτσώνη, «Αθωνικόν Γεροντικόν»,
έκδοσις Δ΄, Ι. Ησυχαστηρίου Αγ. Γρηγορίου Παλαμά, Κουφάλια
Θεσσαλονίκης 2004. Μεταφορά στη δημοτική: Α.Χ., Θεολόγος**